

Overweging: Pinksteren

Thema: Adem

Lezingen: Handelingen 2,1-11 en Johannes 20,19-23

Zondag 28 mei 2023 Joost Koopmans, osa

"Pinksteren: feest van de Geest"!

Maar het woord "geest" klinkt nogal slap...doet denken aan iets onstoffelijks. Dat is niet de bedoeling van de bijbelse verhalen.

Het Hebreeuwse woord "ruach" en het Griekse (*) woord "pneuma" kun je beter vertalen met een dynamisch woord zoals "ademstoot". Geest als "adem van God." Gods' Geest denk je niet, maar voel je.

Het was de adem van God die ingeblazen werd in de neus van de eerste mens en hij kwam tot leven. Wij leven van Gods adem. Een prachtig moment zoals ook iedereen die een kind geboren liet worden, mag ervaren. Wanneer dat kleine mensje het op een schreeuwen zet en de longen vult met levensadem. Ruach zet je in beweging!

Vandaag horen we hoe ook Jezus over zijn leerlingen blaast....

Stil en bang zaten ze bij elkaar na die moord op hem.

Maar opeens stond hij op in hun midden en zei: "Ontvang de Heilige Geest".

Het was een nieuw soort levensadem die hen in staat stelde de weg te gaan die Jezus had geweest. Dat is moeilijke weg en daarom moeten we diep inademen en met de kracht van de Heilige Geest proberen te doen waarin wij geloven.

In de 1e lezing uit de Handelingen van de Apostelen hoorden we hoe de leerlingen begonnen te spreken in vele talen, waardoor alle mensen, ook de meest vreemden, elkaar gingen verstaan, begrijpen en aanvaarden. De Babelse spraakverwarring die verdeeldheid bracht tussen de volken omdat ieder de grootste en machtigste wilde zijn, werd afgebroken, en maakte plaats voor de taal van het hart.

Daarom geloof ik dat God daar te vinden is, waar mensen een verademing zijn voor elkaar. Waar mensen dichtbij je staan, zonder je in te palmen, waar mensen anderen koesteren en troosten zonder bijbedoelingen.

Als wij met elkaar de weg van barmhartigheid en vergeving gaan, zal ook aan ons het waaien van de Geest gebeuren.

Misschien denken we te veel, dat Gods Geest te vinden is in opzienbarende gebeurtenissen, in gerucht makende hervormingen, in gloedvolle toespraken, in lawaaiige Pinkstergemeenten.

Maar is dat meestal niet de manier en de taal van heersers, van mensen die verwijten, inpalmen, afhouden, toedekken? Ze ademen wolken lawaai uit zonder richting, en veroorzaken steeds opnieuw spraakverwarring..

Er is die andere taal, niet halfzacht maar levensecht: de taal van het hart, de zachte bries die waait waar mensen elkaar vrijspreken, elkaar vrij maken, heel en nieuw. Daar komt communicatie tot stand, verbondenheid, wonder van God in een wereld die denkt dat het wonder niet meer bestaat.

Als je in rust en stilte op adem komt zie je de Geest van God in het wonder van de geboorte, maar ook in de vrede van de dood; in de ontluikende lente, maar ook in de ontbladerende herfst.

In het geduld van ouders met hun kind én in het uithoudingsvermogen van geslagen mensen; in de gestage inzet van zovelen voor een nieuwe samenleving én in het moedig werken aan een nieuwe kerk die niet uitsluit maar uitnódigt....

Op zulke plaatsen en bij zulke mensen mogen we Gods Geest inademen en worden we opgeroepen die goede Geest verder te verspreiden, uit te ademen tot welzijn van velen.

Pinksteren gebeurt in de geschiedenis van concrete mensen, in hun solidariteit met elkaar. De vraag die bij de vriendenbijeenkomst van afgelopen donderdag gesteld werd, of we nog iets merken van het waaien van de Geest in onze tijd, moet beantwoord worden door onszelf.

In ons meedoen en meegaan met de adem van God wordt zijn Geest zichtbaar, voelbaar en hoorbaar. En als wij van vermoeidheid of teleurstelling niet meer verder kunnen, mogen we geloven dat God de langste adem heeft...

Naar Jon Baeten

Noot *: talen waarin de Bijbel geschreven is